

Les llàgrimes, les paraules, els silencis

Llegir per parlar, llegir per aprendre

Abans de llegir

Creieu que tenim prou paraules per expressar tot el que sentim?
Les emocions són més poderoses que la capacitat d'expressar-nos?

Després de llegir

1 L'autor d'aquest text explica que no sempre es poden arribar a explicar o a expressar certes emocions o sentiments com ara l'absència, la mort d'un ésser estimat. Què en penseu d'aquesta afirmació?

2 En la nostra cultura, a diferència d'altres, parlar de la mort es considera tabú. Creieu que per entendre la mort, cal parlar-ne? Per què?

3 Les situacions límit si no les resollem a temps, arriba un moment que cal fer-hi front, sovint, sense haver-hi pensat. Arriba un dia en el qual cal afrontar la mort i buscar maneres d'integrar-la en la vida. Fer-se gran, madurar, és sinònim de considerar i acceptar que res no és per sempre?

4 Creieu que les paraules del títol: *llàgrimes, paraules i silencis* tenen alguna relació? Què us suggereixen aquests mots?

5 L'autor diu que, sovint, hi ha un abisme entre el que diem i el que voldríem dir. Hi heu pensat alguna vegada? Us heu trobat mai en alguna situació en la qual us han faltat paraules? Creieu que els gestos, les mirades, les abraçades o, fins i tot els silencis, poden ser més poderosos que les paraules?

Les llàgrimes, les paraules, els silencis

El llenguatge és limitat. No ho podem dir tot. Experimentem una desproporció entre el que sentim en el fons del cor i el que podem expressar a través de les paraules. Aquesta vivència és especialment punyent quan sentim el rosc de l'absència d'un ésser estimat.

És difícil descriure aquest sentiment. De fet és un tipus de dolor, però no de caire somàtic, perquè pròpiament no fa mal cap òrgan, ni extremitat. És un patiment intangible, com una immensa cova foradada dins de l'ésser que res no pot omplir. Aquesta absència es tradueix en una permanent sensació de manca. A tot arreu manca alguna cosa, a tothora manca una presència (...)

Quan escrivim la paraula desesperació, el significat desesperació no representa el significat que té aquest mot. Aquest desequilibri és constitutiu del llenguatge. Ens hem de relatar com podem, precàriament, cercant els mots adequats, buscant amb cura en el bagul de les paraules i admetent, en darrer terme, l'abisme que hi ha entre el que diem i el que voldríem dir.

Aquest desequilibri comunicatiu és especialment manifest quan experimentem l'enamorament. Sentim que no hi ha paraules per comunicar la impressió que ens causa la persona que anhelem; ens manca llenguatge, metàfores, paràboles i adjectius. No sabem expressar fins a quin punt ens sentim vinculats, com ens enlluerna la presència de l'altre, fins a quin extrem tot el món interior dóna voltes a la seva persona.

Preparació de l'activitat

- Llegeix el text de lectura diverses vegades i preveu les dificultats que pot tenir.
- Consulta l'apartat «Informació per preparar aquesta lectura» que trobaràs tot seguit. Obtindràs informació sobre l'autor o el tipus de text que es presenta.
- Al final d'aquesta pàgina hi ha un apartat amb enllaços a webs on, si ho vols, pots ampliar informació.
- Recorda que entre tu i l'aprenent heu de compartir un codi per quan calgui fer evident algun error durant la lectura.
- És important respondre totes les preguntes de l'apartat «Abans de llegir».

Per fer la lectura amb l'aprenent segueix les pautes que es donen en el document de presentació del material (<http://www.gencat.cat/llengua/lllegirperparlar>).

Recorda que l'objectiu és llegir en parella i fer conversa a partir de la lectura.

INFORMACIÓ PER PREPARAR AQUESTA LECTURA

El fragment que llegireu forma part d'un llibre d'autoajuda que explica com plantar cara a la mort. La literatura d'autoajuda no és un gènere nou. Se n'escriven des del 1959. La majoria d'entesos en la matèria coincideixen a dir que aquest tipus de llibres són un suport sobretot per a les persones que tenen la capacitat de canviar, o bé, per a aquelles que estan disposades a fer un canvi.

DURADA DE L'ACTIVITAT 1h.

Ampliació de la informació

Aquest text forma part d'un llibre del teòleg i filòsof Francesc Torralba, *Planta cara a la mort*. Segons la informació que apareix a la contraportada del llibre: opinions transgressores que explora una qüestió políticament i socialment incorrecta: la mort. L'autor proposa plantar-hi cara, oferir elements per afrontar-la amb serenitat i cercar mecanismes de consol davant de la mort d'un ésser estimat. Ocultar la mort és un mecanisme de defensa, però no és una resposta sensata enfront de la mort, que avui dia continua sent un tabú en la nostra cultura. Quan una persona té clar que aquest petó pot ser l'últim petó, que aquesta carícia pot ser l'última, besa com mai, acaricia com si la pell de l'altre fos el tresor més preuat. Com escriu Ciceró, "morir fugint és lleig; morir vencent, gloriós", però per vèncer, cal plantar cara a la mort.

Si us ve de gust, amb la vostra parella, podeu escoltar el programa radiofònic *Lofici de viure* en el qual es tracten temes relacionats amb el benestar emocional:
<http://www.catradio.cat/programa/1038/Lofici-de-viure>

www.gencat.cat/llengua
www.cpnl.cat

LLEGIU PARLEU

